

kan ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af ægteskab ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning, medmindre ganske særlige forhold taler derfor, jf. udlændingelovens § 9, stk. 7, 2. pkt.

Ganske særlige forhold kan f.eks. foreligge, hvis ansøgeren har opnået en sådan tilknytning til Danmark i kraft af et langvarigt ophold her i landet og/eller personlig tilknytning til den herboende ægtefælle/samlever, at det ikke bør kræves, at den pågældende udrejser af Danmark for at søge om opholdstilladelse fra sit hjemland eller et andet opholdsland. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis ansøgeren har opholdt sig her i landet i flere år og har opnået en påviselig tilknytning til en her i landet fastboende ægtefælle eller samlever, f.eks. ved samliv gennem flere år på fælles bopæl i Danmark og/eller et andet land. Hvis parret har fællesbørn, vil også kortere samliv kunne medføre, at ansøgning om opholdstilladelse kan tillades indgivet her i landet.

Hvis en ansøgning om opholdstilladelse på baggrund af ægteskab tillades indgivet her i landet, finder bestemmelsen om, at referencen som udgangspunkt skal råde over sin egen bolig af en rimelig størrelse anvendelse i sagen. Det afgørende for anvendelsen af bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 11, er tidspunktet for ansøgningens indgivelse, jf. § 6 i lov nr. 424 af 31. maj 2000, hvoraf det fremgår, at udlændingelovens § 9, stk. 11, ikke finder anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden (3. juni 2000) har indgivet ansøgning om eller er meddelt opholdstilladelse.

Det er således ikke muligt at omgå kravet om, at den herboende som udgangspunkt skal råde over sin egen bolig af en rimelig størrelse ved at ansøge om asyl og herefter ansøge om familiesammenføring på baggrund af et ægteskab indgået her i landet.

Spm. nr. S 665

Til indenrigsministeren (29/11 2000) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvor mange afslag på opholdstilladelse er der givet på grund af manglende passende bolig, siden den seneste ændring af udlændingeloven trådte i kraft?«

Svar (8/12 2000)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Betingelsen om, at en herboende reference i visse tilfælde skal råde over sin egen bolig for at kunne få familiesammenføring her i landet, blev indføjet i udlændingelovens § 9, stk. 11, ved lov nr. 424 af 31. maj 2000, der trådte i kraft den 3. juni 2000.

Af udlændingelovens § 9, stk. 11, 1. pkt. følger det bl.a., at medmindre særlige grunde taler derimod, skal der som betingelse for meddelelse af opholdstilladelse til ægtefæller og forældre stilles krav om, at den person, der bor i Danmark, godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse.

Også i forbindelse med familiesammenføring med mindreårige børn kan der stilles boligkrav, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, jf. udlændingelovens § 9, stk. 11, 2. pkt. Udgangspunktet vil i disse sager være, at der ikke stilles boligkrav.

På baggrund af et udtræk fra Udlændingeregisteret har Udlændingestyrelsen oplyst, at styrelsen i perioden 3. juni 2000 – 1. december 2000 har truffet afgørelse om afslag på familiesammenføring vedrørende cirka 160 personer under henvisning til manglende opfyldelse af boligkravet. Udlændingestyrelsen har i den forbindelse bemærket, at der er tale om et foreløbigt tal.

Udlændingestyrelsen har endvidere oplyst, at de tal, der fremkommer ved udtræk fra Udlændingeregisteret, er behæftet med usikkerhed, bl.a. fordi sådanne udtræk indebærer en række tekniske og praktiske problemer.

Spm. nr. S 666

Til indenrigsministeren (29/11 2000) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange afslag på familiesammenføring på grund af et ægtepars manglende tilknytning til Danmark, der er givet, siden den seneste ændring af udlændingeloven trådte i kraft?«